

РЕШЕНИЕ

№ 40515

гр. София, 19.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 23.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **4960** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба "Позитив България" ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: на управление: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителя С. Б. С., чрез: адв. Б. Й., срещу Решение № ПО-25 от 01.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С., постановено по жалба с вх. № Ж-22-454 от 27.03.2026 г., с което се оставя без разглеждане жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С.-023-0000729 от 11.03.2026 г., като недопустима, поради липса на правен интерес.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение и се иска неговата отмяна. Според жалбоподателя неправилно е прието, че дружеството няма правен интерес от обжалване. Сочи, че в конкретния случай, въпреки че едно от издадените постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки е формално отменено след предоставено обезпечение, дружеството продължава да бъде засегнато от други последващи постановления. Това включва действия, свързани с ревизионен доклад № Р-03000325004224-092-001 от 09.02.2026 г и ревизионен акт с № П-22221926052938-003-001 от 19.03.2026 г в които администрацията е допуснала грешка и чрез нов ревизионен акт „поправя“ предишния, без да е изчислена точно сумата на дължимото. Счита, че дори след отмяна на първоначалните запори, съществуват други издадени постановления, които продължават да засягат правата на "Позитив България" ООД, ЕИК[ЕИК]. Според жалбоподателя, оставянето на жалбата без разглеждане е неправомерно и противоречи на принципите на ефективна съдебна защита и правовата държава, тъй като всеки акт, който засяга правата и интересите на страната, следва да подлежи на съдебен

контрол, а отказът за разглеждане лишава жалбоподателя от реалната възможност да защити своите права и законни интереси. В жалбата се посочва, че дружеството-жалбоподател разполага със самостоятелен правен интерес от съдебно установяване на незаконосъобразността на постановлението, който не се изчерпва с неговото формално действие. Установяването на незаконосъобразност е предпоставка за реализиране на отговорността на държавата по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, както и за предотвратяване на бъдещи аналогични незаконосъобразни действия от страна на администрацията. Счита, че оспореното решение противоречи на разпоредбата на чл. 120 от Конституцията на Република България, който гарантира съдебен контрол върху административните актове, както и на чл. 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека. Административният орган не може чрез последваща отмяна на акта да осуети съдебния контрол върху неговата законосъобразност, когато същият вече е породил правни последици. По изложените доводи се иска отмяна на решението, като незаконосъобразно и да се отмени ПНОМ с изх. № С.-023-0000729 от 11.03.2026 г.

От данните по административната преписка, приобщените писмени доказателства и установеното в оспореното решение се установява следната фактическа обстановка:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-03000325002993-020-001/20.06.2025 г., връчена на „Позитив България“ ООД по електронен път на 09.07.2025 г., на дружеството е възложено извършването на ревизия. Производството е било спряно със Заповед № Р-03000325002993-023-001/23.07.2025 г. и възобновено със Заповед № Р-03000325002993-143-001/06.02.2026 г.

В хода на ревизионното производство, с мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки с вх. № Р-03000325002993-039-003/10.03.2026 г. по описа на ТД на НАП – С., Б. Б., главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, е поискал налагане на предварителни обезпечителни мерки спрямо имуществото на дружеството.

В искането са посочени публични задължения на дружеството в общ размер на 290 523,40 евро, от които главница в размер на 237 491,34 евро и лихви в размер на 53 032,06 евро, изчислени към 04.02.2026 г.

Въз основа на посоченото искане главният публичен изпълнител при ТД на НАП – С. Р. Я.-Г. е издала Постановление с изх. № С.-023-0000729/11.03.2026 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК.

С постановлението е наложен запор върху наличните и постъпващите суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети, както и върху суми, предоставени за доверително управление, и налични и постъпващи суми по платежни сметки на дружеството, открити при доставчици на платежни услуги. Запорът е наложен в четири банки — „Първа инвестиционна банка“, „ТБ Алианц Банк България“ АД, „Търговска банка“ АД и „Юробанк България“ АД, за сумата от 177 203,63 евро във всяка от посочените банки.

Междувременно дружеството е предоставило парично обезпечение по сметката на НАП, което според данните от административната преписка покрива размера на обезпеченото вземане. Във връзка с предоставеното обезпечение са издадени четири постановления от 18.03.2026 г. за отмяна на наложените обезпечителни мерки, а именно: Постановления с изх. № С.-024-0018137/18.03.2026 г., № С.-024-0018136/18.03.2026 г., № С.-024-0018135/18.03.2026 г. и № С.-024-0018134/18.03.2026 г.

С посочените постановления са отменени наложените запори по четирите банкови сметки — „Първа инвестиционна банка“, „ТБ Алианц Банк България“ АД, „Търговска банка“ АД и „Юробанк България“ АД. Постановленията са връчени по електронен път на дружеството и на съответните банки на 18.03.2026 г. и 19.03.2026 г.

Постановление с изх. № С.-023-0000729/11.03.2026 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки е връчено на „ПОЗИТИВ БЪЛГАРИЯ“ ООД по електронен път на 26.03.2026 г.

На 27.03.2026 г. дружеството е подало жалба с вх. № Ж-22-454/27.03.2026 г. по описа на ТД на НАП – С., с която е оспорило постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и немотивираност на постановлението. Поддържа се, че не е доказана реална опасност от осуетяване или затрудняване на събирането на предполагаемите публични задължения и че не са представени справки, установяващи липсата на достатъчно имущество на дружеството. Направени са и възражения относно определянето на предполагаемия размер на задълженията в ревизионното производство. Жалбоподателят е оспорил и съразмерността на наложената мярка, изразяваща се в запор върху банковите сметки на дружеството, с оглед принципа по чл. 6 АПК.

С оспореното в настоящото съдебно производство решение директорът на ТД на НАП – С. е оставил жалбата без разглеждане като процесуално недопустима поради липса на правен интерес. Административният орган е приел, че към момента на подаването ѝ наложените с оспореното постановление обезпечителни мерки вече са били отменени с постановленията от 18.03.2026 г., поради което липсвал годен предмет на обжалване и правният интерес на дружеството бил отпаднал. Посочено е, че правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на оспорването и следва да е налице както към момента на подаване на жалбата, така и през цялото административно производство.

С процесното решение на основание чл. 197, ал. 1 и чл. 267, ал. 2, т. 6 ДОПК е оставена без разглеждане жалба с вх. № Ж-22-454 от 27.03.2026 г., подадена от „Позитив България“ ООД срещу Постановление с изх. № С.-023-0000729/11.03.2026 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като недопустима, поради липса на правен интерес.

Срещу това решение е подадена жалба пред Административен съд – София-град, с която се иска отмяна на оспореното решение по изложените в жалбата съображения.

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал.2 от ДОПК и съобразно изискванията на ДОПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на чл. 197, ал. 1 от ДОПК, пред надлежния съд, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, е основателна по следните съображения.

Настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, а именно дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – Директора на ТД НАП - С.. Предвид изложеното, съдът прави извода, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в съответствие с разпоредбата на чл. 197, ал.1 от ДОПК и в рамките на предвидения в същата норма срок.

Предвид нормата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК на оспорване в настоящото производство подлежи именно решението на директора на ТД на НАП – С.. В случая с оспореното Решение № ПО-25 от 01.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С., същият не се е произнесъл по същество по жалбата на „Позитив България“ ООД срещу ПНОМ с изх. № С.-023-0000729/11.03.2026 г., тъй като е приел същата за недопустима, поради липса на правен интерес. Така очертаният предмет на спора налага извода, че в това производство съдът следва да се произнесе по законосъобразността на Решение № ПО-25 от 01.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С. и в рамките на изложението в решението мотиви за недопустимост на жалбата срещу ПНОМ №

С.-023-0000729/11.03.2026.

На първо място в тази връзка настоящият състав намира за незаконосъобразен извода на директора на ТД на НАП – С. за недопустимост на жалбата, поради това, че за „Позитив България“ ООД липсва правен интерес да оспорва ПНОМ с изх. № С.-023-0000729/11.03.2026 г., тъй като в случая процесните обезпечителни мерки, са отменени с Постановления с изх. № С.-024-0018137/18.03.2026 г., изх. № С.-024-0018136/18.03.2026 г., № С.-024-0018135/18.03.2026 г., с изх. № С.-024-0018134/18.03.2026 г. Неправилно административният орган приема, че към момента на произнасяне липсва годен предмет на обжалване, респективно правният интерес от обжалване е отпаднал.

Действително с цитираните четири постановления /№ С.-024-0018137/18.03.2026 г., № С.-024-0018136/18.03.2026 г., № С.-024-0018135/18.03.2026 г. и № С.-024-0018134/18.03.2026 г./ са отменени наложените с ПНОМ с изх. № С.-023-0000729/11.03.2026 г. обезпечителни мерки, в т. ч. наложените запори в четири банки, поради представяне на други обезпечителни мерки. С отмяната на запорите обаче не е постигната търсената защита по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, а именно установяване дали ПНОМ с изх. № С.-023-0000729/11.03.2026 г. е законосъобразно издадено. Именно законосъобразността на това ПНОМ е било предмет на разглеждане по реда на чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

С четирите Постановления за отмяна на наложените обезпечителни мерки от 18.03.2026 г. не се отменя акта, предмет на жалбата, с която е сезиран директора на ТД на НАП - С., а се отменя самата обезпечителна мярка. Упражняването на правомощието по чл. 208 от ДОПК за отмяна на обезпечителна мярка не е равнозначно на оттегляне на административния акт. Обжалваното постановление продължава да съществува в правния мир, макар и да не произвежда действие. Ето защо настоящият съдебен състав приема, че макар и отменени обезпечителните мерки наложени с ПНОМ с изх. № С.-023-0000729/11.03.2026 г., то за жалбоподателят продължава да има правен интерес от оспорване на акта, тъй като процесното ПНОМ не е отменено към настоящия момент, както и това, че наложеното обезпечение е отменено занапред, но не и за периода, в който е произвело действие от обжалваното постановление.

Следва да се посочи и това, че при евентуална отмяна на оспореното постановление за налагане на обезпечителни мерки като незаконосъобразно, жалбоподателят би имал процесуалното право да предяви иск по чл. 1 от ЗОДОВ вр. с чл. 204, ал. 1 АПК за получаване на обезщетение за нарушените му права в резултат на незаконосъобразния акт /в този смисъл е Определение № 8329 от 24.07.2026 г. по адм. дело № 7208/2026 г. на ВАС/.

Поради изложеното, съдът приема, че директорът на ТД на НАП – С. е бил сезиран с допустима жалба и срещу акт, който все още съществува в правния мир. Като не се е произнесъл по съществото и е приел жалбата за недопустима, директорът на ТД на НАП – С. е издал едно незаконосъобразно решение, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, поради което същото следва да бъде отменено.

Преписката следва да бъде върната на Директора на ТД на НАП – С. за произнасяне по съществото на жалбата. Настоящият състав намира, че не може и не следва да се произнесе по съществото на спора, тъй като не е налице произнасяне по същество на горестоящия орган.

С оглед изхода на спора настоящият състав намира искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за неоснователно. Жалбоподателят не е претендирал разноски в настоящото производство, поради което такива не следва да му се присъждат.

Воден от горните и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК и на основание чл. 197, ал. 2 от ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 20-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-25 от 01.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без разглеждане жалба с вх. № Ж-22-454 от 27.03.2026 г. на „Позитив България“ ООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С.-023-0000729 от 11.03.2026 г., като недопустима.

ИЗПРАЩА административната преписка на Директора на ТД на НАП – С. за произнасяне съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: